

АНАЛІТИЧНИЙ СУПРОВІД ЗДІЙСНЕННЯ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансування в обмеженому розумінні трактується як процедура переміщення коштів із різних джерел шляхом реалізації як короткострокових, так і довгострокових інвестиційних витрат.

Фінансування інвестиційної діяльності – це дії та події: надання важливих ресурсів для формування економіки держави, соціально-культурних заходів, інших соціальних потреб, «надання економічних ресурсів для всієї економіки держави, регіонів, компаній та підприємств», «залучення коштів», « виділення коштів у твердій валюті на суспільні цілі, проекти, формування народного господарства, виробництво... та інші потреби», забезпечення господарської діяльності компанії «значними засобами для відшкодування витрат іншого характеру».

Система аналітичного забезпечення як інструмент управління повинна супроводжувати процес прийняття управлінського рішення [4, с. 405].

Однак значна частина експертів визначає фінансування інвестицій як процедури, які можуть складатися з одного або декількох етапів.

Інвестиції класифікуються в залежності від об'єктів вкладень, тривалості вкладів, форм власності, джерел грошових коштів, локації, сфери, характеру участі в проекті, розкриємо докладніше деякі з них. Залежно від об'єктів вкладень можуть бути інвестиції в реальні активи, інвестиції в нематеріальні активи, фінансові інвестиції. За строком вкладень: короткострокові – до 12 місяців, середньострокові – 1-3 роки, довгострокові – понад 3 роки. З мети вкладень – прямі і портфельні інвестиції. У більшості випадків вкладення подаються у грошовій формі, крім цього, можуть бути у натуральній формі у вигляді обладнання, технологій, запасів або у змішаній формі.

Інформаційний розвиток сучасного суспільства висуває нові вимоги до розвитку його економічної підсистеми, надання йому «проривного» характеру на основі використання інноваційних технологій управління бізнесом [5, с. 36].

Специфікою аналізу інвестиційної діяльності є те, що при визначенні її рентабельності та впливу факторів на суму прибутку використовуються показники фінансової діяльності, а саме: прибутковість інвестицій (дивіденди, відсотки). Саме цей показник більшою мірою визначає структуру придбання та реалізації фінансових інвестицій.

У процесі формування портфеля фінансових інвестицій підприємству необхідно проаналізувати співвідношення основних характеристик, серед яких прибутковість та рівень ризику. Прибутковість цінних паперів залежить від двох факторів: очікуваної норми доходності; норм та правил оподаткування доходів від операцій із цінними паперами.

Для того, щоб проведення економічного аналізу фінансових інвестицій було успішним, необхідно:

- використовувати економічний аналіз;
- виконувати поставлені завдання інвестиційного аналізу у певній послідовності та в їх комплексі;
- дані фінансової звітності та бухгалтерського обліку повинні бути мобільними та достовірними на момент виникнення потреби у проведенні аналізу інвестиційної діяльності підприємства.

Фінансова, операційна та інвестиційна діяльність промислових підприємств, які характеризуються галузевими особливостями, значним різноманіттям видів продукції, багатогранністю виробничих процесів і технологій, масштабами виробництва, певними фінансово-господарськими зв'язками з іншими підприємствами реального сектора економіки та установами й організаціями фінансової сфери, обумовлює виникнення специфічних ризиків, що мають відмінності за ознаками прояву в результатах їх фінансово-господарської діяльності [6, с. 416].

Як показує практика, використання компанією міжнародних стандартів при складанні звітності дозволяє, по-перше, мати доступ на міжнародні ринки капіталу, по-друге, вона може залучити фінансування на більш вигідних умовах. Обсяг інформації про компанії, що складають звітність за МСФО є достатнім для того, щоб потенційний інвестор зміг зрозуміти і оцінити можливі ризики, з якими пов'язане фінансування. Таким чином, використання міжнародних стандартів фінансової звітності при формуванні фінансових

звітів вітчизняною компанією дозволить підвищити її конкурентоспроможність в боротьбі за джерела фінансування [8, с. 9].

Успішність реалізації аналітичних досліджень системи управління залежить не тільки від методології, але і від якості інформаційного та організаційного забезпечення. Виявлено, що необхідна для аналізу інформація носить обліковий, плановий, організаційно-розпорядчий, проектний, нормативний, оціночний і правовий характер, збирається всередині і ззовні підприємства.

Список використаних джерел

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.99 № 996-XIV, редакція згідно із Законом N 2545-VIII (2545-19). URL: https://taxlink.ua/ua/normative_acts/zakon-ykraini-pro-byhgalterskij-oblik-ta-finansovy/

2. Белова І.М. Теоретичні основи облікової політики. *Науковий журнал Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки.* 2015. №2. Т. 1 (222). С. 84 – 90.

3. Бруханський Р., Спільник І. Бізнес-аналітика vs. бізнес-аналіз: сучасний дискурс, модель професійної компетенції ініціатора позитивних змін. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2022. Випуск 1-2. С. 7-21.

4. Пуцентайло П.Р., Гуменюк О.О. Детермінанти аналітичного забезпечення процесу управління діяльністю підприємства. Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту: Серія «Економіка і управління». Вип. 34. К.: ДЕТУТ, 2015. С. 402-414.

5. Пуцентайло П., Довбуш А., Бінчаровська Т., Гомотюк В. Сучасні технології бізнес-аналітики як інструмент для підвищення бізнес-комунікацій компанії. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2022. Випуск 1-2. С. 29-40.

6. Ільчук В. П., Шишкіна О. В. Фінансові показники як індикатори виявлення фінансових ризиків промислових підприємств. БІЗНЕСІНФОРМ. 2020. № 2. С. 413-421.

7. Дутова Н.В., Щербіна А.О. Організація обліку фінансових інвестицій на підприємстві. Економіка і суспільство. 2018. Випуск 16. С. 901-907.

8. Довбуш А. Уніфікація і гармонізація національних облікових процедур в контексті адаптації до міжнародних стандартів обліку і звітності. Економічний дискурс. 2021. №1(1-2). С. 7–17.